

[Ministeren for skatter og afgifter]

Thøger Nielsen, og jeg er også glad for de positive bemærkninger, der har været om dette arbejde. Som hr. Tastesen meget rigtigt sagde: professor Thøger Nielsen har lavet sit arbejde godt og perfekt og redeligt. Spørgsmålet er nu, om folketinget også gør sit arbejde godt, perfekt og redeligt.

Thøger Nielsen havde til opgave at undersøge, hvorledes man kunne beskatte nogle dispositioner, som vi ønskede at beskatte, og som tidligere ikke kunne beskattes efter den gældende lovgivning. Det har han givet teoretiske anvisninger på. Men det er folketingets ansvar at vælge vejen, og vores ansvar går ikke alene på, om vi løser det problem, vi står over for, det går sandelig også på, hvorledes vort samfund skal være indrettet. Skal vort samfund være indrettet på en måde, så de mennesker, der disponerer i tillid til loven, således som loven er formuleret, og som den praktiseres, en skønne dag mange måneder senere kan vågne op og få at vide, at det, de gjorde i sin tid, pludselig har nogle helt andre virkninger end dem, der fremgik af loven?

Navnlig har man fra fru Aase Olesens og også fra andres side måttet gøre vold på sig selv for at skjule det problem, at der her er tale om, at vi ændrer borgernes retsstilling med tilbagevirkende kraft.

Lad os prøve at gå de argumenter igennem, som man har forsøgt at fremstille. Hr. Tastesen sagde, at vi ikke tager noget fra nogen ved denne her lovgivning. Ja men hvad er det da for noget? Folk har handlet i tillid til en lovgivning. Det, vi tager fra nogle, er tilliden til, at man i dette land kan handle efter den lovgivning, der er gældende. Jeg ved ikke, hvad der er værre at tage fra nogen end tilliden til folketingets love.

Hr. Lenger og hr. Rahbæk Møller pegede på en ting, som givet har spillet en rolle for forslagsstillerne. De siger, at det her drejer sig om én stor handel, som vi vil til livs. Ja men de har jo taget fuldstændig fejl af, hvad det her drejer sig om. Når man lever i en retsstat, når man lever i et land, hvor man ikke giver straffelove tilbagevirkende kraft, når man lever i et land, hvor man ikke giver skærpende skattelove tilbagevirkende kraft, så er det netop, fordi det ikke er op til magthaverne at vurdere, hvorvidt man kan lide den enkelte borger eller ikke kan lide den enkelte borger eller hans dispositioner. Det

er kendetegnende for en retsstat, at alle er lige for loven. Det har været op til folketinget og mig selv som minister at lave nogle love forinden, men vi har ikke forudset det dér. Vi rydder op i det arbejde, men ikke med tilbagevirkende kraft.

Fru Aase Olesen sagde, at de mennesker, der har handlet, ikke har handlet i god tro. Ja men hvor i alverden ved fru Aase Olesen det fra? Hvad vil det sige at handle i god tro? Det vil sige, at man handler i tillid til de love, der er der, i tillid til, hvorledes lovene er formuleret, i tillid til praksis, hvis der er en praksis for området. Nu har der ikke været en langvarig praksis på området, men der har været en lov, der trådte i kraft den 1. januar 1984. Hvis det ikke er i god tro, hvad er det så for et signal, fru Aase Olesen sender ud til borgerne? Er det et signal, der går ud på, at vi laver nogle love og der står i lovene og bemærkningerne, hvad det drejer sig om, men hvis I handler efter dem, så er I faktisk ikke i god tro, for I skal tænke hurtigere, klogere, mere forsigtigt end vi i folketinget, der laver lovene? Det kan da ikke være et signal, man sender ud fra en gruppe, fra et parti, der står for tanken om en retsstat i dette land.

Fru Aase Olesen siger, at man er på kanten af lovens hensigt. Ja men hvor ved fru Aase Olesen fra, at man er på kanten af lovens hensigt? Vi har nogle skattelove, der er udviklede, der er besværlige. Det er rigtigt, at alle de dispositioner er underkastet ligningsmyndighedernes vurdering. Jeg ved ikke, om de alle holder. Det lovforslag, vi laver i dag, har ingen indflydelse på ligningsmyndighedernes vurdering, men hvad vil det sige, at vi skal lave en lov, der griber ind i ligningsmyndighedernes vurdering og simpelt hen beskylder disse folk, der har handlet, for at handle på kanten af lovens hensigt? Det er helt uforståeligt.

Endelig det sidste argument, fru Aase Olesen anførte, at de pågældende har mulighed for at annullere. Det har hr. Hagen Hagensen allerede talt om. Jeg spørger igen: hvor ved fru Aase Olesen det fra? Ja, fru Aase Olesen kan sige, at Thøger Nielsen har skrevet, at der ofte er mulighed for at omgøre, og der har nok været forsigtige advokater eller revisorer, der har lavet et forbehold. Jeg spørger mig selv: hvor ved Thøger Nielsen det fra? Det er muligt, han kender nogle af